

La Revista de l'Escolania

Núm. 5 – MONTSERRAT,
ESTIU 2009

El cant, un gran tresor

“Yes, *we* CANT!”

Alguns companys meus amb qui he compartit un camí paral·lel en la música em pregunten sovint sobre l'Escolania actual, sobre les diferències en relació a dècades passades, interessats sobretot en la importància que pot tenir encara avui un centre com l'Escolania en la formació de futurs músics. Després d'haver viscut els meus primers dos anys com a director del cor, en tinc ara una resposta més lúcida de la que tenia ara fa uns anys.

Primer de tot m'agrada fer veure que l'Escolania, si bé és, certament, una escola de músics, no centra la seva activitat docent únicament en aquest aspecte de la formació dels nens. Tenim l'obligació, per sobre de tot, de formar persones, i tenim, també, l'obligació de donar una qualitat notable a les diverses disciplines, no només en el terreny musical. No tots els escolans, un cop surtin de l'Escolania, seran músics. Hem d'assegurar una formació global, i això, amb un ritme musical tan intens com el que porta l'Escolania, no sempre és fàcil de dur a terme.

Continuant aquesta reflexió, m'agrada també valorar més en concret el terreny estrictament musical, on hi tinc una responsabilitat més directa. I aquí és on intueixo que, almenys en un aspecte, el nostre centre encara és únic. Aquests últims anys el nostre país ha viscut una basta transformació en la proliferació de centres musicals, grans i petits. Ciutats de pocs habitants disposen ara d'escoles de música dignes, mentre que altres poblacions més grans s'han espavilat per crear centres i conservatoris alguns d'ells prou notables. Per tant, avui en dia, a Catalunya, aprendre música té un ventall ampli de possibilitats. D'això n'hem d'estar satisfets, encara que sempre hi trobarem mancances. Fa alguns anys potser encara algú es pensava que centres com l'Escolania eren no només vàlids sinó únics en aquesta branca de l'ensenyament. I avui?

Avui en dia, a les portes del s. XXI, crec que l'Escolania encara té una idiosincràsia que la fa única. Potser no en tots els àmbits, però sí en una formació musical sòlida. Quina és doncs aquesta diferència? En destacaria un element important i bàsic: el cant. El cant diari, continuat, disciplinat, viscut. Certament altres centres de Catalunya podran insistir en més hores d'ensenyament instrumental, per exemple. Però el cant, aquesta eina bàsica en la formació del futur músic, és un gran tresor que no es pot oblidar ni menysprear, també pels futurs instrumentistes. Aquest cant, a l'Escolania es fa, com deia, amb insistència, regularitat, i en un ambient únic, en un indret màgic, històric, arrelat també al nostre país. Per entendre bé aquesta activitat fixeu-vos en una dada prou significativa: només el curs passat vam comptabilitzar 523 actuacions en directe. Això, per un nen-noi-adolescent que canta és molt. Moltíssim. I cantar tant, i un repertori tan bonic, variat i ric com el que cantem a l'Escolania és doblement formatiu. A part queden les hores d'assaig, les hores de Llenguatge Musical, de formació instrumental, etc... tot fet amb un cos docent entregat i molt vàlid. Crec doncs sincerament que aquesta formació basada en el cant no es fa enlloc com a Montserrat. Després, fora de l'Escolania, el futur músic, ja sigui a l'*Esmuc*, al *Conservatoire de Paris* o al *Cleveland Conservatory of Music*, es trobarà amb tot un senyor professor que, convençut, li dirà: "això que toques, canta-ho! canta-ho!" I si mai has cantat abans, com ho faràs de gran? Espero que els futurs músics que surtin de l'Escolania puguin dir a aquest professor: "Yes, yes... we cant!"

Bernat Vivancos
Director del Cor

Concert a
El Miracle

Gira al País Valencià

Aquesta primavera hem anat a cantar al País Valencià! Vam fer dos concerts: el primer a l'Auditori de Castelló, i el segon a la Basílica de Sant Jaume d'Algemésí. Tots dos concerts els va dirigir l'Eduard Vila.

Concert a Castelló

Vam aprofitar per visitar Peñíscola, on ens van fer una visita guiada molt interessant

Al castell de Peñíscola, vam pujar fins al mirador

Enregistrament

El mes de març vam enregistrar un CD a Montserrat: els Responsoris de Setmana Santa del P. Narcís Casanovas (1747-1799). Participar en un enregistrament sempre és una alegria, perquè és una obra que quedarà per la història, i a tots ens fa il·lusió. Ens demana molt d'esforç i de paciència, però al final quedem satisfets de la feina feta.

Coral de *pares, mares, germans i germanes*

Des de fa uns anys, els pares i mares que tenen ganes de cantar s'ajunten per preparar un petit concert de nades. Els escolans ens ho passem molt bé escoltant-los, i reben molts aplaudiments nostres i dels altres pares d'escolans. Aquest any van cantar molt bé, i vam passar una estona molt agradable!

Aniversari del *projecte telemàtic*

Aquest curs hem celebrat els 10 anys del projecte telemàtic "Montserrat, un munt d'aventures". Aquest projecte consisteix en què cada escolà de secundària tutoritza a través d'Internet la classe d'una escola que hi participa. Durant el projecte, hi ha dues trobades presencials: el dia que l'escolà visita l'escola en el seu poble, i el dia que pugen totes les escoles juntes a Montserrat. Aquest any, com podeu suposar, vam fer una festassa.

Vam fer una visita guiada a totes les escoles per l'Escolania

Vam ensenyar com ens vestim quan sortim a cantar

Mosaic i esclat de colors a la Plaça de Santa Maria

Els escolans grans van tocar amb instruments l'himne del telemàtic

En l'acte final, la Basílica estava plena a vessar de nens de diferents llocs de Catalunya

20 anys després

Hem demanat a alguns antics escolans que han fet després de marxar de l'Escolania, i quin record tenen dels anys que van ser escolans. Ens ha fet bastanta impressió!

Daniel Mestre

Graduat *cum laude* en Direcció al Conservatori de Viena, ha estat director titular del Cape Town Opera Chorus (Sud-àfrica), de la Jove Orquestra Simfònica Gérminans, director assistent al Gran Teatre del Liceu i ha dirigit diverses orquestres i cors del país i de l'estranger. És director assistent del Cor de Cambra del Palau, director titular del Coro de la Orquesta Ciudad de Granada i professor al Conservatori Superior del Liceu i a l'ES-MUC.

Està casat amb Ulrike Haller i té un fill, en Marcel, que aquest juliol farà dos anys.

La meva estada a l'Escolania ha estat, sens dubte,

un pas fonamental en la meva formació musical i, sobretot, humana. Viure quotidianament i intensament el fet musical com a quelcom habitual tenint com a mestre el P. Ireneu i tots els seus col·laboradors ha estat un privilegi que mai no tindrè prou paraules per agrair. Parlar de l'Escolania em porta a la memòria moltíssims records, començant per les classes, els assaigs, els concerts, els viatges (qui ho hauria de dir que dirigiria el meu concert de graduació a la mateixa sala de Viena on vaig actuar 15 anys abans amb l'Escolania!), les gravacions, les festes, etc. etc. però també un grup d'amics que et queden per tota la vida i amb qui no cal dir que ens uneix un vincle molt especial.

El meu pas per l'Escolania ha significat poder estimar la Música i el fet decisiu que m'ha portat a dedicar-m'hi professionalment. Però també ha significat educar-me en uns valors que m'acompanyaran per sempre.

Francesc Prat

Després d'estudis musicals a Catalunya, Francesc Prat es desplaça a Suïssa on completa els estudis a Basilea i Zürich amb els diplomes d'oboè, composició i direcció d'orquestra. Darrerament ha debutat al Festival de Lucerna en la direcció musical de l'estrena absoluta de l'òpera "Rahel und Pauline" de Roland Moser i n'ha dirigit posteriors reposicions a Suïssa i Alemanya.

Ha estat invitat a treballar amb diverses orquestres entre les que destaquen la *Basel Sinfonietta*, l'*Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC)*, la *Bieler Sinfonieorchester*, la *Kammerorchester Berg*, la *North Czech Philharmonic* o la *Berner Kammerorchester*.

Combina aquesta activitat de director amb actuacions com a oboïsta en diferents festivals de música clàssica i actual, així com una intensa activitat com a compositor. La seva música ha estat estrenada a Suïssa, Àustria, Alemanya, Itàlia, Mèxic i Turquia.

Valorar els meus anys d'estada a l'Escolania sempre m'ha estat fàcil: és la valoració d'uns anys d'infància que sempre he considerat els més feliços de la meua vida. No és cap despreci als pares, però, sinó la més gran de les gratituds i em consta que, per ells, és motiu d'alegria que sigui així.

Arrel de la mort del P. Ireneu definia la seva influència en mi com una persona que no m'havia ajudat a fer sinó que anys després me n'havia adonat que m'havia ajudat a ser tot fent. Possiblement no podria definir tampoc millor allò que l'Escolania i Montserrat ha suposat per mi: sense aquests anys podria estar fent el mateix que estic fent avui, però jo no seria el mateix fent-ho. I aquesta influència positiva, per mi, només és possible gràcies a tot allò que vaig aprendre sabent o no sabent que ho aprenia; tot allò que hi vaig viure i hi vaig sentir; les anècdotes, excursions, concerts i viatges; els matins de boira a la sala d'estudi vigilats pel P. Lluc: hi era feliç. I quina valoració hi ha millor que aquesta!

Eduard Font

He estudiat als conservatoris de Girona i Barcelona i tinc el títols superiors de solfeig i d'harmonia. Amb el piano clàssic vaig arribar fins a novè, però... vaig veure que el que volia jo als dinou anys era comprar-me una guitarra elèctrica! He tocat amb Glaucs, Sopa de Cabra i Lax'n'busto i he enregistrat una colla de discos amb tots ells. També formo part d'una companyia de teatre amb la qual fem concerts i petites obres musicals

per escoles i instituts. A part d'això, faig de professor en dues escoles de música. Valoro molt positivament el meu pas per l'Escolania. En primer lloc per l'educació de l'oïda. Un dia vaig descobrir amb plaer que identificava els sons i acords de la música que escoltava!... També recordo la sorpresa i el somriure que em va provocar adonar-me, un dia, que volia comprar-me un disc amb música de Victòria i de Palestrina, aquells ossos dels quals sempre ens queixàvem quan els havíem d'assajar... Les portes que obre l'Escolania a la sensibilitat cap a la música clàssica són de molt valor espiritual. Pel que fa a aspectes més personals, o de personalitat, penso que l'Escolania enforteix el caràcter, potencia l'autonomia, però alhora t'obliga a integrar-te en el grup i a trobar el teu lloc dins la convivència de cada dia a Montserrat. Una abraçada a tots. I, escolans: estúdieu molt!!

Foto: A. Bofill

Roger Padullés

L'any 2001 es traslladà a estudiar cant a Freiburg im Breisgau (Alemanya) i el febrer de 2004 obtingué els títols de "Kunstlerische Ausbildung" i "Solisten Studium" en les especialitats de Lied-Oratori i d'Òpera, ambdues amb les màximes qualificacions possibles. Actua regularment en concerts de Lied i Oratori per tot Europa. El 2005 obtingué el Primer premi en el concurs "Anneliese Rothenberger Wettbewerb" a Alemanya, el Tercer premi en el Concurs Internacional de cant de Toulouse (França) i, més recentment, obtingué el Segon premi absolut, el premi Plácido Domingo al millor cantant espanyol i el premi al millor cantant català en el Concurs Internacional Francesc Viñas celebrat al Liceu.

En la seva carrera com a cantant d'òpera, les darreres temporades ha cantat a l'Òpera National du Rhin, a Estrasburg, al Gran Teatre del Liceu, al Teatro Real de Madrid, i cantà un recital en solitari al Rosenblatt Recital Series de Londres. Ha realitzat diversos enregistraments; entre ells, un DVD de l'òpera "Turandot" de G. Puccini al Palau de les Arts de València sota la batuta de Zubin Mehta. Propers compromisos el portaran novament al Liceu de Barcelona, al Teatro

de Santiago de Chile, al Concertgebouw d'Amsterdam i al Capítol de Toulouse.

Tinc molts bons records de les gires que vam fer amb l'Escolania per França i el Canadà, de les hores de joc amb els companys, de com de bé m'ho passava estudiant flauta travessera. Però el que m'he emportat del pas per l'Escolania és la sensació que els companys del meu curs quedarem per sempre units per un fil invisible que fa que ens continuem sentint propers malgrat les distàncies i els anys sense contacte; m'emporto també les hores i hores de treball musical que em van fer adquirir la capacitat de llegir qualsevol partitura a primera vista, un do impagable en el món professional (aquelles partitures de Hindemith...); també m'he endut la certesa profunda que només el treball amb humilitat porta a fruits duradors.

Ferran Albajar

Vaig continuar la música fins cursar els estudis d'enginyeria, on va néixer la meva inquietud per la fusió, i per la física i tecnologia associada. Després del doctorat i d'estar treballant com enginyer de recerca a França, Itàlia i Alemanya, he tingut el privilegi de tornar a Catalunya per fer allò que m'agrada, allò amb el que crec: participar en la construcció de l'ITER ("el camí" en llatí), el dispositiu que ha de demostrar que l'energia de fusió és viable científicament i tecnològicament, neta, inacabable, i per tothom. Estic casat amb la Montse, i fa 8 mesos hem tingut un gran regal, l'Albert.

Sabíeu que quan els elements lleugers, com són els isòtops de l'hidrogen, arriben a temperatures molt altes, de milions de graus, els seus nuclis es fusionen alliberant una gran quantitat d'energia?

És l'anomenada energia de fusió. L'energia del sol. L'energia de les estrelles. El mateix fenomen que es dona a l'univers per crear també diversitat i complexitat a partir d'allò fonamental i simple, la font primària pràcticament il·limitada d'energia.

Talment com a l'Escolania. Unint les veus en unes condicions especials, úniques, difícils de reproduir, buscant la perfecció, creant un resultat sonor que sovint trenca la racionalitat. L'Escolania em va fer descobrir un camí que requereix desenvolupar l'esforç, el rigor, la concentració, un camí fet amb temps per fruit de cada etapa. Fet amb companys amb els que compartir allò que ens trobarem. Amb guies savis que em van fer estimar la natura, la música, el treball en equip, la inquietud per les coses, els jocs, el silenci, Déu, la pregària, la nostra terra. Un camí que he intentat continuar després per llocs nous seguint l'impetuosa i la mirada de Montserrat.

Festa dels cosins i les cosines

Després de l'èxit que va tenir fa dos anys la Festa dels Avis i les Àvies, aquest any hem celebrat per primera vegada la Festa dels Cosins i les Cosines. Va ser un dia inoblidable, amb la participació de molts pares, mares, germans, germanes, tiets i tietes, cosins i cosines! Tallers, danses, dinar de germanor... un dia per recordar!

www.youtube.com/EscolaniaMontserrat

www.escolania.cat

Escolania de Montserrat

Centre amb conveni amb el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya

FUNDACIÓ ABADIA DE MONTSERRAT, 2025

ESTEVE

Pioneer

